

صف آرایی مقاومت در برابر اشغالگران

جنین به کانون تقابل تمام عیار فلسطینی‌ها با صهیونیست‌ها تبدیل شده است

اشغالگران صهیونیستی در ادامه تجاوزگری‌های خود در سرزمین‌های اشغالی با یورش به خانه‌های فلسطینیان ساکن در جنین، بانبروهای مقاومت درگیر شدند. هم‌زمان با این درگیری‌ها، چند کیلومتر دورتر در عسقلان، نظامیان اسرائیلی در هراس از هلاکت در عملیات‌های استشهادی، یک جوان فلسطینی را به شهادت رساندند.

فتنه‌انگیزی خطیب یک فرقه انحرافی در عراق

برای تخریب عتبات عالیات، واکنش‌ها را برانگیخت

قیام مردمی علیه فرقه «الصرخی»

روز جمعه، کمتر از دو هفته بعد از توهم «نایف کردستانی» به مرجعیت شیعیان عراق، خطیب فرقه شناخته شده انحرافی «الصرخی» پیش از خطبه‌های نماز جمعه خواهان تخریب مزار امامان شیعه در عراق شد؛ درخواستی که شراره‌های آتش خشم مردمی از آن، دفتر «الصرخی» در بابل را به آتش کشید و واکنش‌های گسترده‌ای را در سراسر عراق برانگیخت.

«قهرمان» نبرد «رسانه‌ای» رؤسای جمهور اوکراین و روسیه کیست؟

ولودیمیر یا ولادیمیر؟

فریاد مستعلی‌زاده خبرنگار

منارعه نظامی میان «ولودیمیر پوتین» و «ولودیمیر زلنسکی» رؤسای جمهور روسیه و اوکراین همچنان ادامه دارد. روی نقشه، نیروهای روس در خاک اوکراین پیشروی کرده و کنترل برخی از شهرها، مناطق و نقاط استراتژیک را در دست دارند، اما بیرون از جغرافیای جنگ، نبرد دومی شکل گرفته که به نظر می‌رسد خیلی به نفع روسیه پیش نمی‌رود؛ مضافی که می‌کوشد از یک طرف مخاصمه، «قهرمان» بسازد و ناگفته پیداست شخص یا شخصیت طرف مقابل، به چه صفات و البته اهدافی متصف خواهد شد.

زلنسکی در میدان دوم روزهای پرکاری را می‌گذراند و بازیگر اصلی سناریویی است که می‌خواهد از او سیمای یک «قهرمان امروز» بسازد. هر چند مخالفان جهانی زلنسکی می‌کوشند با تمسک به سابقه او در عرصه بازیگری، او را به یک «کمدین» خوش‌شانس که اشتباهی رئیس جمهور شد، تقلیل دهند، اما واقعیت این است که او تا اینجا کار با سخنرانی‌های حماسی، بیانه‌های احساسی، حضور مجازی در پارلمان‌ها و محافل سیاسی کشورهای مختلف در عرصه رسانه‌ها «بازیگر اصلی» جنگ نوپدید اروپاست. اما سؤال اینجاست «نقش» یا «کاراکتر» جدید زلنسکی تا چه حد مدیون واقعیت‌ها و تا چه حد مرهون نخ‌های نامرئی رسانه‌هایی است که فراتر از مرزهای اوکراین و روسیه، در حال ترسیم نمایی جدید از «ولودیمیر» و «ولادیمیر» برای جهان بویژه اروپا است؟ سؤالی که برای یافتن پاسخ خود، نیازمند مروری گذرا بر «الگو» قهرمان» در جهان هنری امروز است. «الگو»یی که اگرچه در برخی ویژگی‌ها با «الگو»های اساطیری مشترک است، اما بیش و پیش از آن در چهارچوب استانداردهای «قهرمان‌سازی» بعد از جنگ جهانی دوم در اروپا قابل فهم و بررسی است؛ قهرمان‌هایی

که برخلاف اجداد اسطوره‌ای‌شان، نه برگزیده خدایان و نه حاصل آمیزش انسان با ایزدها هستند و نه از سوی جهان متافیزیک یا نیرو و اراده‌ای آسمانی هدایت و پشتیبانی می‌شوند. قهرمانانی که بر خلاف انواع باستانی‌شان، به برتری نژادی یا خونی پشتگرم نیستند و نه تنها در خانواده‌های عادی و معمولی متولد می‌شوند و نوجوانی و گاه جوانی عادی یا نماینده اقشار فرودست جامعه خود هستند. آنها برخلاف سلف خود یعنی ابرنسان‌هایی که بیشتر در قلمرو خدایان تعریف می‌شدند، به جای ماوراالطبیعه، از سوی واحدهای اجتماعی مدد می‌شوند؛ در واقع به جای اینکه قهرمان متولد شوند، در دوران زندگی‌شان به بلوغ و پختگی می‌رسند و این رشد و بالندگی، محصول اشتباهاتی است که قهرمانان اساطیری از آن مصون بودند و آن گونه که «میخائیل یاختین» از پیشگامان نظریه ادبی مدرن می‌گوید هم ویژگی مثبت و هم ویژگی منفی دارند؛ از زندگی درس می‌گیرند و از پیش تکامل یافته نیستند. در جهان باستانی، قهرمانی «تقدیر» قهرمانان بود، اما قهرمانان دوران معاصر محصول انتخابند و آنها حتی لباسی نمی‌پوشند که آنها را از مردم

قهرمان‌سازی از مردم عادی که گاه مردم کوچ و بازار بودند، از ادبیات شروع شد، اما امروز «رسانه» جای خود را به «ادبیات» داده است و حال سؤال اینجاست سیمای جدید زلنسکی تا چه حد مرهون سناریو نویسانی است که می‌دانند دیگر برای «جنگ» می‌نویسند، نه تتفلیکس؟ برآستی ریش‌های تراشیده، لباس نظامی و خاکی او که از ابتدای جنگ بر تن او نشسته است، چروک‌های عمیق صورت و چهره‌های بدون لبخند که می‌خواهد عمق ویرانی یک نبرد را روایت کند، محصول فشار جدال نظامی است یا حاصل تبخیر چهره‌پردازی؟

عادی متمایز کند. شاید اصلی‌ترین نقطه اشتراک قهرمانان اساطیری و معاصر، ظهور آنان از دل «مبارزه‌هایی» است که در جهان باستانی میان انسان و طبیعت، انسان و اهریمن یا انسان و حیوانات رخ می‌داد، اما در دوران جدید ماهیت خود را با «جنگ با «فساد»، «ظلم» یا بی‌عدالتی نشان می‌دهند یا یک عملیات نظامی، بر همین اساس است که اگرچه در امریکا در هالیوود، دیزنی و کمیک استریپ‌ها هنوز شخصیت‌های اصلی انسان‌های جادویی نظیر «سوپرمن» ساخته می‌شود، حتی در دنیای داستانی اروپا با «نالیسم» مواجه هستیم و آنچه در دنیای ادبیات و هنر اروپا ساخته و پرداخته می‌شود، قهرمانان مدرنی شبیه «زلنسکی» هستند. کم‌دینی که ابتدا نقش یک رئیس جمهور اشتباهی را بازی کرد و بعد رئیس جمهور شد. باید توجه داشت قهرمان‌سازی از مردم عادی که گاه مردم کوچ و بازار بودند، از ادبیات شروع شد، اما امروز «رسانه» جای خود را به «ادبیات» داده است و حال سؤال اینجاست سیمای جدید زلنسکی تا چه حد مرهون سناریو نویسانی است که می‌دانند دیگر برای «جنگ» می‌نویسند، نه تتفلیکس؟ برآستی ریش‌های

تراشیده، لباس نظامی و خاکی او که از ابتدای جنگ بر تن او نشسته است، چروک‌های عمیق صورت و چهره‌های بدون لبخند که می‌خواهد عمق ویرانی یک نبرد را روایت کند، محصول فشار جدال نظامی است یا حاصل تبخیر چهره‌پردازی؟ آیا درون زلنسکی قهرمانی خفته بود و جنگ بیدارش کرد یا چند هفته کافی است تا شجاعت به بارزترین ویژگی یک فرد بدل شود؟ یا اینکه زلنسکی در روند دگردیسی خود همانگونه که از دنیای بازیگری به جهان سیاست پا گذاشت، حال در ادامه سیر رشد شخصی و شخصیتی خود یک شبه به همان قهرمانی بدل شده است که از سال‌ها پیش در رمان‌های «میلان کوندرا» و سایر نویسندگان اهل چک یا لهستان به روسیه ستیزی مشهور بودند؟ باید توجه داشت تمرکز بر مانور رسانه‌ای رؤسای جمهور دو کشور روسیه و اوکراین، فارغ از بررسی یا قضاوت دلایل، اهداف و روند نظامی جنگی است که این روزها بخشی از اروپا را درگیر خود کرده است، اما آنچه در خلال این جنگ و در سطوح دیگر می‌گذرد، لایه‌های پنهانی هستند که در میدانی نامرئی و ناپیدا این نبرد را به لحاظ مالی و تسلیحاتی پشتیبانی یا هدایت می‌کنند و جنگ میان دو کشور همسایه را به نزاع روسیه و بخشی از

اروپا در خاک اوکراین بدل کرده اند؛ نژاعی که گاه به نظر می‌رسد بیش از آنکه متأثر از دیدگاه کشورها دربارہ حقانیت اوکراین باشد، به آن سوی کشمکش یعنی روسیه و در رأس آن پوتین نظر دارد. جلد مجله تایم در ابتدای شعله‌ور شدن جنگ که پوتین را پوسته جدید هیتلری معرفی می‌کرد که شاید منفورترین چهره تاریخ اروپا باشد، یک پرده از این تلاش بود و در آن سو صدای روس‌ها مبنی بر اینکه به دنبال «پاکسازی اوکراین از نازیسم» است، پژواکی نیافت. به اعتقاد ناظران، انتشار عکس‌ها و ویدیوهایی با کیفیت بالا از پناهجویان اوکراینی و پوشش تصویری گسترده از کشته شدن غیرنظامی‌های اوکراین در کنار بمباران افکار عمومی با اخبار این کشور بخش دیگر پازل ضد روسی در رهبر اروپا، او را به دیکتاتوری نژادپرست و یک هیتلر بورت نزل داده و به اقدامات تحمل پوتین به‌عنوان قدرتمندترین روسیه تا اینجا کار در اختیار مخالفان خود قرار داده است تا جنگ را نه «فانتحان» که صاحبان رسانه روایت کنند.